

Dankbaar aandenken aan

DE HEER

Waldy VAN DEN DOOREN

echtgenoot van Mevrouw Hedwine FLAMEZ

Geboren te Zottegem op 14 februari 1959 en
overleden in het A.Z. Sint-Elisabeth te Zottegem
op 30 oktober 1999, gesterkt door het
Sacrament van de ziekenzalving.

Bijna één jaar wonen zij op de Kleinendries, fier en gelukkig. Gezellig huis, ruim neerhof. Tot de ziekte plots toeslaat, onvoorspelbaar, listig, verraderlijk. Iedereen bewaart de illusie van de hoop. Waarom hij ? Geen reden voor. Waldy verdient deze ziekte niet. Daarom zal hij vlug weer thuis zijn om zoals vroeger te zorgen voor het gezin. Hedwine en de drie kinderen - Jordy 11, Lindsay 9 en Cindy 4 - weten het wel : papa was goed voor hen, zorgzaam, geen betere dan hij. Papa speelde met hen, wandelde met hen, zorgde met hen voor de pony, de honden en de andere dieren. Papa hield heel veel van hen. Er kwam nog een hele toekomst, samen met papa na het jaar 2000, daarom zal hij vlug genezen zijn. Iedereen hoopte, maar tevergeefs.

Het zwaard van Damocles hing boven het hoofd. De toekomst was op drijfzand terechtgekomen. Wat voorvoelde Waldy, toen hij vóór zijn operatie "graag iedereen nog eens wou zien" ? Gastheer op die laatste avond, wat wist hij toen ? Hedwine zou het graag weten. Het laatste woord is toen niet gezegd. Geen voldoende afscheid. Geen laatste dankwoord voor elkaars kwaliteiten en hoe het dan wel verder moet, de één zo plots zonder de ander. De dood is een dief, rukt geliefden uit elkaar, maakt het afscheidswoord onmogelijk.

Jordy schreef het laatste briefje, heel mooi : "Waarom jij liefste papa ? Liefste papa, ik heb je zo gemist en jij lag daar maar te rusten op een bed, te rusten met machines aan. Al die tijd dacht ik : jij gaat genezen, maar het is niet zo. Je bent gestorven op zaterdag 30 oktober. Ik dacht dat je door de zware ziekte kon komen. Je kon bijna niet meer genezen, je was heel erg ziek. Jij en ik liepen altijd samen bij elkaar, we gingen overal samen heen. Je hield veel van ons, wij houden heel erg veel van jou. Toen je naar het ziekenhuis ging, wist je niet dat je nooit meer naar huis zou terugkomen. Je wist ook niet dat je op een zaterdag zou sterven. Vóór je geopereerd werd, was het de laatste dag dat je bewust leefde. Je wist het niet en verdiende het niet. Vanwege je lieve zoontje Jordy die veel van je hield."

De families Van den Dooren, Flamez,
Van den Bossche en Petrus danken u om de
blijken van christelijke deelneming in hun rouw.

Begr. Fun. b.v.b.a. Raoul, Brakel, Tel. (055) 42 24 49

